ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

16. prosince 2004 *

Ve věci C-358/03,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. srpna 2003,

Komise Evropských společenství, zastoupená D. Martinem a H. Kreppelem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Rakouské republice, zastoupené E. Riedlem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, soudci,

generální advokát: A. Tizzano,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Rakouská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení plného souladu se směrnicí Rady 90/269/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro ruční manipulaci s břemeny spojenou s rizikem zejména poškození páteře pro zaměstnance (čtvrtá samostatná

směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 156, s. 9, Zvl. vyd. 05/01, s. 386), nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 9 této směrnice.

Právní rámec a postup před zahájením soudního řízení

2 Jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 směrnice 90/269, tato směrnice stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro ruční manipulaci s břemeny spojenou s rizikem zejména poškození páteře pro zaměstnance.

3 V souladu s čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice měly členské státy uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1992 a neprodleně o nich uvědomit Komisi. Pro Rakouskou republiku, jež se stala členem Společenství dne 1. ledna 1995, uplynula lhůta stanovená k provedení této směrnice dnem přistoupení tohoto členského státu ke Společenství.

4 Komise zahájila řízení o nesplnění povinnosti, neboť měla za to, že Rakouská republika ji neuvědomila o tom, že přijala všechny předpisy nebytné k dosažení souladu se směrnicí 90/269 a ani neměla žádné informace, které by jí umožnily dospět závěru, že tento členský stát přijal opatření nezbytná v tomto ohledu.

5 Majíc za to, že uvedená směrnice nebyla provedena, co se týče ochrany zaměstnanců pracujících pro spolkovou zemi Korutany a obce ve spolkové zemi Korutany, ani co se týče ochrany zaměstnanců zemědělských a lesních hospodářství ve spolkových zemích Burgenlandsko a Korutany, Komise vydala dne 19. prosince 2002 odůvodněné stanovisko, ve kterém vyzvala Rakouskou republiku k přijetí opatření nezbytných k dosažení souladu s uvedeným stanoviskem ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení.

6 Vzhledem k tomu, že nebyla spokojena s odpověďmi rakouských orgánů, podala Komise tuto žalobu.

K žalobě

7 Z ustálené judikatury vyplývá, že existence nesplnění povinnosti se posuzuje vzhledem ke stavu, v němž se členský stát nacházel v době, kdy uplynula lhůta stanovená v odůvodněném stanovisku (viz zejména rozsudky ze dne 15. března 2001, Komise v. Francie, C-147/00, Recueil, s. I-2387, bod 26, a ze dne 4. července 2002, Komise v. Řecko, C-173/01, Recueil, s. I-6129, bod 7).

8 Rakouská vláda uplatňuje, že žalobní důvod vycházející z neprovedení směrnice 90/269 není opodstatněný v rozsahu, v němž se týká spolkové země Burgenlandsko,

protože během roku 2000 bylo přijato nařízení, o němž byla Komise uvědomena dne 24. října 2000.

9 Ve své replice Komise tyto skutkové poznatky připustila.

10 Jelikož odůvodněné stanovisko bylo vydáno 19. prosince 2002, žaloba musí být zamítnuta v rozsahu, v němž se týká spolkové země Burgenlandsko.

11 Jestliže rakouská vláda, co se týče spolkové země Korutany, nezpochybňuje nesplnění povinnosti, které je jí vytýkáno, uplatňuje nicméně, že ke zveřejnění nařízení nezbytného k úplnému provedení směrnice 90/269, co se týče zemědělských a lesních zaměstnanců, mělo dojít na konci roku 2003. Pokud jde o nezbytnost přijmout prováděcí opatření směřující k zajištění ochrany zaměstnanců pracujících pro spolkovou zemi, obce a sdružení obcí, spolkový stát pravidelně informoval příslušné orgány spolkové země Korutany o jejich povinnostech v této oblasti.

12 V tomto kontextu rakouská vláda zdůrazňuje, že rakouské ústavní právo zakazuje spolkovému státu přijmout prováděcí opatření namísto spolkové země a že pouze odsouzení Soudním dvorem by umožnilo založit pravomoc spolkového státu k provedení.

13 V tomto ohledu je namístě připomenout, že na základě ustálené judikatury se členský stát nemůže dovolávat ustanovení, praxe nebo okolností vnitrostátního právního řádu, včetně ustanovení, praxe nebo okolností plynoucích z jeho spolkového uspořádání, aby tím odůvodnil nesplnění povinností a nedodržení lhůt určených směrnicí (viz zejména rozsudek ze dne 11. října 2001, Komise v. Rakousko, C-111/00, Recueil, s. I-7555, bod 12). Jestliže je každý členský stát oprávněn rozdělit podle toho, jak uzná za vhodné, normativní pravomoci uvnitř státu, i přesto zůstává na základě článku 226 ES jediným odpovědným vůči Společenství za dodržování povinností, které pro něj vyplývají z práva Společenství (rozsudek ze dne 10. června 2004, Komise v. Itálie, C-87/02, Recueil, s. I-5975, bod 38).

14 Je proto namístě považovat žalobu Komise za opodstatněnou v rozsahu, v němž se týká spolkové země Korutany.

15 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba jednak konstatovat, že Rakouská republika tím, že ve spolkové zemi Korutany nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení plného souladu se směrnicí 90/269, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice, a jednak žalobu ve zbývající části zamítnout.

K nákladům řízení

16 Podle čl. 69 odst. 3 jednacího řádu může Soudní dvůr rozdělit náklady řízení mezi účastníky nebo rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese své náklady, pokud

jsou účastníci řízení současně neúspěšní v jednom nebo více bodech. Vzhledem k tomu, že žalobě Komise je vyhověno jen částečně, je namístě rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese své náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Rakouská republika tím, že ve spolkové zemi Korutany nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 90/269/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro ruční manipulaci s břemeny spojenou s rizikem zejména poškození páteře pro zaměstnance (čtvrtá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Komise Evropských společenství a Rakouská republika ponesou své náklady.**

Podpisy.